

Gréta byla křehká holka
s podmanivým hlasem
anděl z bytu o patro výš
Slýchal jsi ji cvičit
Beethovena na terase
vždyť víš

Na večer do oken
se linul tón za tónem
Melodie co mocná
Naději dát,
že v týhle době neutonem
byť je nemocná

Když noc je tichá,
ze tmy slýcháš
její hlas co zní
i v křídlech letu z vězení

Bylo to v lednu
když Gréta ztratila se
ptal ses po ní až do března
Věřils že v okolí
by holku s tímhle hlasem
každý dobře znal

Všichni však tvrdili,
že v tom bytě nežijí
žádný lidi desítky let
Že Gréta žila jen
v tvý dětský fantazii
co sis s realitou splet

Když noc je tichá,
ze tmy slýcháš
její hlas co zní
je v srdci další otazník

Čas je jak rez
i my jsme zrezli časem
Nevěříme už pohádkám
teď už nezkoušíš ptát se
Grétu máš jen za sen
za pouhej klam

Ale když občas procházíš se
pod terasou,
zastavíš se tu na pár chvil
A cítíš že nad tebou
křídla anděla jsou
co dřív tu žil

Když noc je tichá,
ze tmy slýcháš
její hlas co zní
jak dveře zpátky do dětství
zpátky do dětství

zpátky do dětství
jak dveře zpátky do dětství